

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Vil du Kirkens Spir forgylde

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Vil du Kirkens Spir forgylde", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid91721/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

13 Om *Julen* synger *Troen* bedst
Med Engle-Toner søde,
Mens *Haabet* har sin høie Fest
I *Paaske-Morgenrøde*,
Og *Kiærlighed* i *Bølge-Gang*
Sig fryder høit med *Pindse-Sang*,
Naar vore *Tunger* gløde!

No. 94. *)

1 Vil du *Kirkens* Spir forgylde,
Kom ihu, at den er kaldt
Herrens Legem, Ordets Fylde,
Som opfylder Alt i Alt,
Nævnet saa af *Sandheds Mund*,
Paa den soleklare Grund:
Hødingen for hele Livet
Er til *Hoved Kirken* givet.

2 Derfor *Kirken* ei aflader
Her og hist at prise Dig,
Gud, vor Herres *Jesu Fader*,
Fader-Vor i *Himmerig!*
Dig, som, førend Aar blev talt,
I din Søn har os udvalgt
Til din *Helgen-Slægt* i *Daaben*,
Rene under *Purpur-Kaaben!*

3 Ja, det var din gamle Tanke,
End før *Bjergene* blev skabt,
I din Søn Du vilde sanke
Ogsaa hvad der gjaldt for tabt,
Sanke i dit *Hoved-Ord*
Alt i *Himmel* og paa *Jord*;

*) Efter *Ephes. 1.*

Ene vi det Forsæt skyldte
Naadens Værk i Tidens Fylde!

4 Du, som haver Alt at raade,
Raadte paa vor Jammur Bod!
Du gienløste os i Naade,
Med din Søns det dyre Blod,
Lyste os med Dig i Æt,
Gav i Ham os Børne-Ret:
Ret til *Naadens Væld* heneden,
Ret til *Fader-Kiærligheden!*

5 Ja, i *Ham* os Dyden mødte,
Som er Kiærligheden værd,
Han for os paa Korset blødte,
Lagt i Baand af Mørkets Hær,
Kiøbde os med Livs Forliis!
Derfor skee Ham evig Priis!
Priis af Dig og alt det Skabte,
Dobbelt Priis af os Fortabte!

6 Han, den fuldtro Ven i Nøden,
Giæsted os paa faldne Jord,
Hilste os som Morgen-Røden,
Da vi hørde *Pagtens Ord*:
Fader-Røsten fra vor Gud,
Salighedens Jule-Bud,
Hørde hvad kun Engle skued,
Troed hvad os prægtig hued!

7 Ja, med Fryd den store Gaade
Troed vi, som Ordet lød:
Synds-Forladelse af Naade,
Seier over Sorg og Død,
Lige Vilkaar med Guds Søn,

Arve-Ret til Himlen skøn,
Død for Støv kun Vinter-Dvale,
Evigt Liv i Himmel-Sale!

8 Paa det Løfte trykde *Seiglet*
Gud, Du med din Fader-Haand,
Som vi saae i Gaade-Speilet,
Født paaby af Vand og Aand,
Ja, din Aand vi fik i Pant
Paa dit Løfte vist og sandt,
At, din Son til evig Ære,
Ogsaa vi skal Kronen bære!

9 Fader til al Herligheden!
Fader til vor Frelser-Mand!
Lad os voxe nu heneden
Ved din Aand i ret Forstand!
Med din Salve, med dit Lyn,
Skiaerp du ret vort *Hjertes Syn*,
Saa sig for dets Øine klare
Kiærlighed kan aabenbare!

10 Da først ret vi kan opdage
Herligheden i vort Haab,
Rigdoms-Dybet uden Mage,
I vor Arv, som i vor Daab,
Almagts-Kraften i dit Ord,
Lønlig men dog lige stor,
Hvormed i den sande Kirke
Aanden din mon Alting virke!

11 Ja, i Tidens Aften-Røde
Klares skal det Under-Værk,
At vor Drot stod op af Døde,
Bandt den sidste Fiende stærk,
Satte Sig paa Konge-Stol,

Hos Dig over Sky og Soel,
Med et Navn, som faaer ei Mage,
Selv i Evighedens Dage!

- 12 Saa vil *Troen* Du ophøie
Over Viisdom og Forstand,
Skienke den det bedste Øie,
Som var blind i Støvets Land,
Fulgde blindt din Fader-Rest,
Favned blindt din Himmel-Trøst,
Fatted, blind og lam heneden,
Haab om Guddoms-Herligheden!

No. 95.

- 1 Kiender du Bordet,
Hvor Mæn af Ordet
Æder og drikker for evig sig mæt;
Lad paa »det Sande«
Falskheden strandel!
Sandhed har altid guddommelig Ret!
- 2 *Brødet*, Mæn bryder,
Altid betyder
Sjælens Føde: det himmelske Brød;
Af alle Bægte
Himmel-Brød *ægte*
Er dog kun *Ordet*, som end bliver *Kiød!*
- 3 Skjuler ei Skalken!
Saligheds-Kalken
Vinen *betyder* saa vide om Land,
Er det dog ikke,